

[Hilmar Baunsgaard.]

skygge af ret og ikke skygge af styrke bag en anklage. Den nuværende statsminister og den nuværende økonomiminister har så stærkt som nogen, endda på officielle rejser med det angivne formål at protestere mod midler som dette, gjort opmærksom på den risiko, jeg her nævner.

Der er spillet hasard med grundlaget for Danmarks økonomiske eksistens ved at angribe det, som er nerven i dansk økonomi, den store udenrigshandel. Af alle burde det land, der i forhold til sit indbyggertal har den største udenrigshandel, have holdt sig fra netop det middel.

At hr. Erhard Jakobsen kalder det genialt, gør næppe indtryk på nogen, heller ikke i regeringen. Det er ikke mere genialt, end at adskillige har tænkt den tanke før og med den selvfølgeligelige begrundelse, jeg her har givet, afvist den.

Adam Møller: Hr. Poul Dam var i sit indlæg inde på de mange henvendelser, der var kommet til det nedsatte folkeingsudvalg. Så vidt jeg kan se af betænkningen, er det ca. 80 deputationer, der har haft foretræde. Hr. Poul Dam gjorde i den forbindelse opmærksom på, at der var nogle brancher og en hel del virksomheder, der ikke havde protesteret over for udvalget. Det er absolut rigtigt, at det er der også, for der er nu engang mange brancher, og der er mange virksomheder, heldigvis, i Danmark. Jeg vil dog gerne bede både tinget og regeringen have opmærksomheden henvendt på, at når der ikke er flere, der har søgt foretræde for udvalget for at gøre opmærksom på de vanskeligheder, det kan indebære for deres beskæftigelsesmuligheder og for deres branches afsætningsmuligheder, ja, så skyldes det måske, at forslaget blev fremsat i går, at vi som bekendt har visse kommunikationsvanskeligheder på grund af Danmarks radios manglende kommunikationstjeneste for tiden, og at der er en vis afstand fra nogle dele af landet frem til København.

Jeg ved — det kan man også se af listen her — at for de store brancher, for de store virksomheder spiller det måske ingen rolle at få nogle eksperter sendt over og få udarbejdet de indlæg, man gerne vil komme med. Det kan måske også klares for de lidt mindre, hvis de er grupperet i hovedstads-

området. Men for dem, der skal udøve virksomhed i Nordjylland eller i Vestjylland eller i Sønderjylland eller på Bornholm, og som har mindre virksomheder, stiller det sig anderledes. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til — når finansministeren gjorde opmærksom på, at regeringen gerne ville følge de brancher og de virksomheder, der har henvendt sig til udvalget, fremover og se på deres vanskeligheder — at bede finansministeren bekræfte, at det ikke alene gælder dem, der har henvendt sig til udvalget, men at det også gælder andre virksomheder, som måske på grund af tidnøden ikke har haft lejlighed til at få en henvendelse igennem.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Hr. Hilmar Baunsgaard spurgte om, hvor slem vor situation er i forhold til andre landes. Det kender hr. Hilmar Baunsgaard formentlig selv bedst svaret på. Jeg tror, at hr. Hilmar Baunsgaard ved, at et af de sikreste mål på en økonomisk situations alvor for et land er dets underskud på de løbende poster på betalingsbalancen i procent af bruttonationalproduktet. Jeg føler mig overbevist om, at det er en procent, som den forhenværende statsminister i de forløbne $3\frac{3}{4}$ år mange gange har beskæftiget sig med, sikkert mange gange har været bekymret over og sikkert også mange gange har bedt sine embedsmænd om at give en opstilling over sammenlignet med andre lande. Hr. Hilmar Baunsgaard kender jo svaret. Efter hans regeringstid er der intet land i den vestlige verden, mig bekendt, der har en så høj procent, som vi har. Den afgæede regering har afleveret et bo til sin efterfølger, som stiller os over for en meget, meget vanskelig opgave, en meget bunden opgave. Vi har her i landet et underskud på betalingsbalancen udregnet i procent af vores nationalprodukt på den måde, jeg beskrev det før, der mig bekendt er det største, noget vestligt land har, og vel henimod — ikke helt, men henimod — dobbelt så stort som det, der eksisterede, da hr. Hilmar Baunsgaard overtog sin opgave som regeringsleder efter undertegnede i 1968. Det er resultatet af omtrent 4 års borgerligt styre: en fordobling af underskuddet på betalingsbalancen, en meget stærk og meget betænkelig forøgelse af udlandsgælden, som har bragt den